

Min Hector har inte kommit hem

Hector är en röd tabby hane på 8 år och kastrerad. Han är id-märkt och registrerad. Han har även ett reflexhalsband med namn och telefonnummer på, så om någon hittar honom är det lätt att härleda honom till mig.

När sommargästerna började komma ut till sina stugor, så började även Hector vara borta 1-3 dagar i stöten. Vanligtvis över helgen. Vi började misstänka att det var någon som matade honom när de var ute i stugan. När de åkte hem kom också Hector hem. Jag hade ingen möjlighet att veta vart han kunde hålla hus.

Jag hittade en liten dosa på nätet, som sparade GPS-koordinater. Dock inte i realtid. Man var tvungen att få hem katten och sedan ladda ner informationen på datorn för att få veta vart katten varit. GPS i realtid, vilket hade varit perfekt, väger 50 gram och är för stor att sätta på katten tyvärr. Jag gjorde fler sökningar och snubblade då över Annika Syréns hemsida www.smart-cat.net och började läsa om en pejlare man kunde använda på sin katt. Jag tog kontakt med henne och beställde en pejlare och fyra sändare. En till var och en av mina katter. Jag frågade Annika vad det var som gjorde att hon bestämde dig för att börja sälja just pejlare?

– Mina katter Siri och Liona skänker mig så mycket värme. Så fort jag skaffade dem, började jag oroa mig för vad som skulle kunna hända dem. Jag bestämde mig för att jag måste hitta någon form av GPS så jag åtminstone kan känna mig lite tryggare.

Jag insåg snabbt, liksom du, att GPS ännu inte finns i den storlek som passar små katter, inte heller är det rätt prisklass och batterierna på GPSerna har oftast väldigt kort livslängd. Till slut hittade jag denna kattpejl. Jag såg till att utrusta mina katter direkt och kan därefter berätta om otaliga gånger som pejlaren räddat dem.

Mitt hjärta blöder när jag tänker på alla katter som kommer bort, oftast är de ju inte så lång borta, de har kanske blivit

påkörda, eller instängda, eller av någon annan anledning kan de inte komma hem. Jag vill försöka informera alla kattägare om den här produkten som är ett enkelt hjälpmedel och inte heller alls för dyrt. Därför startade jag www.Smart-Cat.net och har med små medel försökt göra skillnad för våra katter i Sverige.

Annika berättar att för några somrar sedan var Liona ute. Hon brukar alltid kolla av läget hemma lite då och då men den gången så var det alldeles tyst på gården och hon syntes inte till någonstans. Jag tog pejlaren och började söka och ropa. Efter ett tag började pejlaren ge utslag och förde mig rakt mot en axelhög tegelvägg. Jag förstod inte alls var hon kunde vara. Jag tittade i trapphuset bredvid väggen, men då blev signalen svagare. Vart jag än pekade pejlaren så blev signalen svagare utom om jag pekade den rakt mot väggen, så jag gick mot kanten av väggen och tittade ner. Jag såg inget, men signalen blev starkare.

Två våningar nedanför fanns en takterrass. I huset bredvid fanns ett fönster jämsides med takterrassen så jag skyndade mig dit, och mycket riktigt, vid fönstret stod Liona och skrek med lite blod rinnandes från nosen. Hon hade trillat ner och slagit sig ordentligt. Jag lyckades öppna fönstret och ta ut henne och vi åkte genast till veterinären. Det var ingen fara med Liona, men hon var mycket skärrad och medtagen, så hon ordinerades vila.

Hector, 8 år, med den smidiga sändaren på halsbandet.

Utan pejlaren hade jag aldrig hittat henne. Det kan ju hända att någon till slut gått förbi det där lilla fönstret vid takterrassen, men då kunde det varit för sent, och om Liona varit medvetlös hade chansen varit ändå mindre att upptäcka henne. Tack vare pejlaren hittade jag henne så fort jag gick ut och letade och jag vill inte ens tänka på vad som hade kunnat hända utan pejlaren avslutar Annika.

När denna artikel skrivs har jag inte haft möjlighet att prova pejlaren på Hector för att han har hållit sig hemma, men jag fick chansen när jag inte kunde hitta min Tigris. Ingen hade sett till henne på hela dagen och när kvällen kom hade hon fortfarande inte syntts till. Jag och Jan har adopterat henne från katthemmet, så hon kommer inte ännu när man ropar på henne. Jag plockade fram pejlaren och började söka efter henne. Först fick jag inte in någon signal, så jag fick gå runt tills jag fick upp en signal. Den tog mig utanför tomtens och in på en åker som ligger bredvid. Inom 2-3 minuter hade jag hittat henne. Hon hade säkert bara fullt upp med att jaga sork. Inget mer dramatiskt, men jag och Jan kunde gå och lägga oss utan att vara oroliga.

Så är det ju för oss alla. Vi älskar våra husdjur så otroligt mycket, de är ju familjemedlemmar. Många gånger är de också den bästa vän vi har. De är kloka och vi lär oss att förstå och prata med dem, trots att vi inte talar samma språk. De öppnar våra sinnen och får oss att känna värme och livsglädje. Vi har så mycket att lära av dessa liv som hela tiden visar oss den enklaste konsten av alla: att leva i nuet och njuta av det. Jag är glad att vi äntligen kan ge något extra tillbaka i form av en pejlare som minskar risken för att vår bästa vän skall vara borta för alltid.

Cecilia Moore, 2011